

בבית המשפט העליון

רע"פ 7987/18

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: אפרת בן חיים

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בעפ"ת 54435-06-18 מיום 11.10.2018 שניתן על ידי השופט ח' זנדברג

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ח' זנדברג) בעפ"ת 54435-06-18 מיום 11.10.2018, בגדרו נדחה ערעורה של המבקשת על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (השופט א' ארנון) בתת"ע 10782-02-18 מיום 26.3.2018.

2. ביום 14.3.2017 בסמוך לשעה 8:00 ניתן למבקשת דו"ח בגין החניית רכבה על המדרכה במקום שלא הוסדר לשם כך, בסמוך לרחוב שטראוס 10 בירושלים. זאת, בניגוד להוראות סעיף 72(א)(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. חלף תשלום הקנס בדו"ח בסך 500 ש"ח, ביקשה המבקשת לעמוד לדין.

3. בית משפט השלום לתעבורה בירושלים הרשיע את המבקשת בהעדרה, וגזר עליה קנס כספי זהה לקנס המקורי שהושת עליה, בגובה 500 ש"ח.

מספר שבועות לאחר מועד הדיון הגישה המבקשת לבית משפט השלום לתעבורה בקשה לביטול פסק הדין בעניינה, בטענה כי נבצר ממנה להגיע לדיון

מטעמים רפואיים. הבקשה נתמכה באישור רפואי מיום 15.4.2018 בו נכתב כי המבקשת "אינה מסוגלת לעבוד – מיום 26/03/2018 עד יום 27/03/2018". בית המשפט דחה את הבקשה בשל האיחור בהגשתה, וכן מאחר שהאישור הרפואי לא כלל אבחנה כלשהי באשר למצבה הבריאותי של המבקשת. עוד צוין כי המבקשת לא הצביעה על טעם לביטול פסק הדין בעילה של עיוות דין.

4. בערעור בבית המשפט המחוזי בירושלים כפרה המבקשת במיוחס לה. לטענתה, רכבה חנה בסמוך לרחוב שטראוס 9 בירושלים, ולא בסמוך לרחוב שטראוס 10, כפי שצוין בדו"ח. עוד טענה המבקשת כי היא מחנה את רכבה במקום כעניין שבשגרה ומעולם לא ניתן לה על כך דו"ח קודם לכן.

כן, שבה המבקשת על טענתה כי נבצר ממנה להגיע לדיון בבית משפט השלום לתעבורה מטעמים רפואיים, וכי ניסיונות ליצור קשר עם בית המשפט במועד הדיון לא צלחו; וביקשה להקל עמה נוכח מצבה הכלכלי הקשה.

5. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורה של המבקשת, וקבע כי לא נפל פגם בהחלטתו של בית משפט השלום לתעבורה שלא לבטל את פסק דינו.

יחד עם זאת, נוכח מצבה הכלכלי הקשה, הורה בית המשפט על פריסת הקנס שהוטל על המבקשת לעשרה תשלומים.

מכאן הבקשה לרשות ערעור שלפניי.

6. בבקשתה לרשות ערעור, המבקשת, אשר אינה מיוצגת, שבה על טענותיה כפי שהועלו בערעור. עוד נטען כי במהלך הדיון בערעור, באת כוח המשיבה הציעה לבחון האם טענותיה העובדתיות של המבקשת נכונות, אך חזרה בה מכך.

7. דין הבקשה להידחות.

כידוע, בקשה לרשות ערעור תינתן רק כאשר הבקשה מעוררת סוגיה עקרונית, בעלת חשיבות כללית החורגת מענייניו של המבקש, או כאשר מתקיימים שיקולי צדק ייחודיים לנסיבות המקרה.

עניינה של המבקשת אינו עונה על התנאים בהם תתקבל בקשת רשות ערעור, ועל כך אוסיף כי טענותיה העובדתיות של המבקשת נדונו בבית המשפט המחוזי ונדחו.

כמו כן, לא מצאתי פגם אשר עשוי להצדיק מתן רשות ערעור בהחלטה שלא לבטל את פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה.

8. הבקשה נדחית, אפוא.

ניתנה היום, ד' בכסלו התשע"ט (12.11.2018).

ש ו פ ט